

Βλέπω παλάτια γραφικά, ἀμάξια πτεροφόρα,
βλέπω γεφύρια, στέμματα, ἀψίδες καὶ μουσεῖα,
βλέπω σχολεῖα ἀμίτρητα σ' ὅποια πατήσω χώρα,
Ἀκκδημίας καὶ ναοὺς, ρολόγια καὶ μνημεῖα!
βλέπω καπνὸ στὴ θάλασσα, βλέπω καπνὸ στοὺς δρόμους,
καὶ λέω πῶς ἡ πρόοδος ἔχει φτερά στοὺς ὤμους . . .

Μὰ ὅταν βλέπω σίδερο παντοῦ ἀνθρωποκτόνο,
ὅταν καρὰδια τρέχουνε τὸν κόσμον νὰ χαλάσουν,
ὅταν τὸν μαῦρο ὁ λευκός, τὸν θέλῃ σκλάβο μόνο,
ὅταν τὸν ἀνθρώπο ζητοῦν νευρόσπαστο νὰ πλάσουν,
ὅταν ἡ λευθερίᾳ παντοῦ δὲν ἤμπορῇ νὰ μένῃ,
ἂ, τότε ἐξηγῶ τὴ γῆ μὲ σίδερα ζωσμένη! . . .

Ἐλευθερίᾳ, ὁ Ἀραμπῆς, ἐλευθερίᾳ γυρεύει! . . .
Ἐσεῖς, ἐσεῖς π' ἀνάψατε στὸν τόπο του τὰ φῶτα,
ποῦ τοῦπατε πῶς γιὰ νὰ ζῇ δὲν πρέπει νὰ δουλεῖ,
ἐσεῖς μὴν τρώτε τοῦ φτωχοῦ φελλάχου τὸν ἰδρώτα! . . .
Κι' ἂν μὲ κανόνια σπέρνετε πολιτισμοῦ ἀχτίδες,
μὴ λησμονήτε πῶς κι' αὐτοὶ ἔχουνε πυραμίδες! . . .

Οἱ Ἰταλοὶ ἐλευθερίᾳ ζητήσανε μιὰ μέρα,
ἐλευθερίᾳ ἐζήτησαν καὶ οἱ Ἀμερικάνοι,
γι' αὐτὴ παλάτια τύραννα τινάζουν στὸν ἀέρα,
γι' αὐτὴ τὴν ἰδίαν ἐσύραμε κ' ἐμεῖς τὸ γιανατάνι! . . .
Μ' ἂν ὁ καθεὶς τὴ λευθερίᾳ ποθῇ σιμὰ του νᾶχῃ
γιατί δὲν θετ' ἐλεύθεροι νὰ ζήσουν κ' οἱ φελλάχοι;

Αἶ, μὴ σὰς μέλει! οἱ κολοσσοὶ ποῦ σχίζουने τὸν πόντο,
μ' ἕνα ἀνεμοστρόβιλο τῆς λευθερίᾳς βουλιάζουν . . .
καὶ πρὶν ἀκόμη ἀκούσωμε τῶν κανονιῶν τὸ βρόντο
στέκετ' ἐμπρὸς σὰν φάντασμα ἐκεῖνη, καὶ λουφάζουν! . . .
Κάποτε ποῦ τὴν κυνηγοῦν κρύβεται μέσ' τὰ νέφη
κι' εὐθύς μιὰ ζώνη πλουμιστὴ τὸν οὐρανὸ μας στέφει . . .

Τοῦ κάκου νὰ τὴν πιάσουνε ζητᾶνε οἱ κρουσάροι,
τοῦ κάκου τῆς φορτόνουνε μὲ σίδερα τὸ σῶμα,
αὐτὴ μέσα στὴ θάλασσα γεννάει τὸν Κανάρη,
κι' ἀπ' τὸ Βεζούβιο γεννᾷ τὸ Γαριβάλδη ἀκόμα!
Κι' ὅταν τὰ ἴδια τῆς παιδὶδ' ἀπ' τὴ σκλαβιά λυτρώσῃ,
τρέχει μᾶκρυνά, κι' ἄλλους λαοὺς ζητᾷ νὰ ξεσκλαβώσῃ . . .

Κι' ὁ Ἀραμπῆς ποῦ τρόμαξε τὴν οἰκουμένη ὅλη,
ἕως νὰ δώσῃ ἐλευθερίᾳ στοὺς ἀδελφούς του θέλει,
ἕως γιὰ αὐτὸ σὰν χάρτινοι τοῦ φαίνονται οἱ στόλοι,
γιὰ αὐτὸ τὰ τελεσίγραφα κατὰ διαβόλου στέλλει . . .
Καὶ τώρα ἂν τὸν κρεμάσουνε σὰ Γιούδα στὸ κατάρτι
τὸν Ἀραμπῆ θὰ πνίξουνε, μὰ ὅχι τὸν ἀντίρτη! . . .

Dock.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἐρρίχθησαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διότι σιω-
πᾷ περὶ τῶν αἰγυπτιακῶν. Καὶ ὅμως αἱ χθεσιναὶ *Στοά*
καὶ *Νέα Ἐφημερίς* ἐδημοσίευσαν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν παραλαβοῦσαι ὅλην τὴν περίεργον ἱστορίαν
τὴν προηγηθεῖσαν τοῦ βομβαρδισμοῦ. Καὶ μετὰ τούτης
γενναιότητος ἐδόθησαν αἱ περίεργοι τηλεγραφικαὶ εἰ-
δήσεις εἰς δημοσίευσιν, ὥστε ἀπεκόπησαν ἀπὸ τῆς *Ὠρας*
καὶ ἐδωρήθησαν εἰς φαντακτὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύ-
σεως. Δὲν ἐγράφη ὅμως τίποτε καὶ περὶ τοῦ τί γίνον-
ται τὰ πολεμικὰ μας; Περί αὐτῶν εἴμεθα ἐντεταλμένοι
ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νὰ ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸ
κοινὸν ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκριβῶς τὰ πολεμικὰ μας
Γεώργιος καὶ *Ἑλλάς* εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς
Αἰγύπτου, καταδιώκοντα κατὰ πόδας τὸν Ἀραβῆ.

Ἡ πυρκαϊὰ τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ κυνηγητὸ τοῦ Ἀν-
τιβασιλέως, αἱ ἀπειλαὶ κατὰ τοῦ Δερβίση, ἡ σφαγὴ τῶν
Γάλλων, ἡ διαρπαγὴ τῶν Καταστημάτων, ἡ εἰς τὸ ἐσω-
τερικὸν ὑποχώρησις τοῦ Ἀραβῆ μεθ' ὅλου τοῦ στρατοῦ,
ἡξεύρετε διατί ἔγιναν ὅλα αὐτὰ; Ἀκούσατε τὸ *Ἑθνικὸν*
Πνεῦμα: «Ἄς ὀψεται ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς τούτων, ὅ-
στις ἀνακαλεῖ σήμερον τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἀφοῦ ἐπετεύ-
χθη ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς των καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπρο-
στατεύθησαν καταστραφέντες». Ὡστε ὁ Μέγας Ἀλέξαν-
δρος τοῦ κ. Κρέμου κατέκαυσε τὸ ἔργον τῶν χειρῶν του
—τὴν Ἀλεξανδρείαν!

Ἐγινε τόσος λόγος περὶ τῶν θαλασσιῶν Λουτρῶν τοῦ
Δαμασκηνοῦ κ' ἐν τούτοις ἀνανεοῦνται ἀενάως· περὶ δὲ
τῆς ἀηδοῦς συνηθείας τοῦ καθιρίζειν διὰ πηλοῦ τὰς κε-
φαλὰς ὑμῶν ἐν Φαλήρῳ οὔτε λέξις.

Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἀποτροπαίου ἀηδίας καὶ
τῆς νευρικῆς ἀνατριχίλας τὴν ὁποίαν αἰσθάνεσαι νὰ βλέ-
πῃς ἀνθρώπους βρωμεροῦς, μὴ λουομένους κατ' οἶκον, νὰ
πασαλείφονται ἐκεῖ μὲ τὸν πηλόν, πλησίον σου, ὑπὸ τὴν
μύτην σου, καὶ νὰ σὲ κάνουν νὰ χάνῃς ὅλην τὴν ψυχολο-
γικὴν φαιδρότητα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃς καθ' ὅλους
τοὺς κανόνες τῆς ὑγιείας, ὅταν μπαίνῃς εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἀλλὰ πρόκειται περὶ πραγματικῆς βρώμας ἥτις σὲ
ἀπειλεῖ, ἥτις σὲ κυνηγᾷ, τὴν ὁποίαν ἐνίοτε ἀναγκάζεται
νὰ ἐμέσῃς, διότι ὅλοι ἐκεῖ εἰς τὴν παραλίαν κάμνουν
αὐτὸ τὸ ἐμετικὸν κεφαλολούσιμον, μεταβάλλοντες τὸ
Φάληρον εἰς ὑγρὰν σάλαν κουρείου.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Κατσίμπਾਲης θ' ἀναγκάσῃ τὸν
κακοςυνειθισμένον ἐργολάβον τῶν Λουτρῶν νὰ **καταργή-**
σῃ τὸν πηλόν.

Περὶ τοῦ κ. Καββαδίου φιλόστοργος σκέψις:

—Αὐτὸς ποῦ ἔρρισκε τόσας ἀψυχὰς Ἀφροδίταις, δὲν
μπορεῖ νὰ ἔρῃ καὶ καμμιά ζωντανὴ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του;

Τί φωναὶ ἀκούονται ἐν τοῖς ξενοδοχείοις τοῦ Φαλήρου
ὅταν εἶναι πολὺς κόσμος:

—Φέρε με καυμένη μιὰ σοῦπα!

- "Αχ! ένα ποτήρι νερό.
- Νά χαρής τή γυναίκα σου, λίγο ρετσινάτο.
- Νά συχωρεθούν τὰ πεθαμένα σου, ντομάτκις γεμιστάκις.
- Άμάν, ένα νερό και πέθανα.
- Ψυχή τής ψυχής μου, μιὰ άγγουροσαλάτα.
- Ν' άγιάσουν τὰ κόκκαλα του πατέρα σου, μελιδζά- ναις άρνάκι.

Και άλλοι γονυπετούν, άλλοι φιλούν χέρια, άλλοι κλαίνε, άλλοι άναστενάζουν ως βαθεία έρωτευμένοι με καμμιὰ μακαροναδά, και όταν τελειώσουν τὸ φαγῆ τους, άναπνέουν δυνατά, ως νά έχόρτασαν από κανένα μεγάλον κίνδυνον.

"Όστε βλέπετε ή άγγλική ευγένεια ήτις συνοδεύει πάντοτε τήν προς τόν υπηρέτην καφερείου ή ξενοδοχείου έντολήν και με τὸ κλασικόν please (άν εύαρεστήσθε), χάνεται εἰς αὐτὸ τὸ εύχολόγιον και τὰς παρακλήσεις τῆς Παναγίας τῶν έν Φαλήρῳ θαμώνων.

Μόνον όταν έλθῃ ή ώρα τῆς πληρωμῆς ὅπου κ' έκει βραδύνει ο υπηρέτης νάλθῃ νά πληρωθῇ, ο Ρωμηὸς άλλασσει ὕφος :

— Γιὰ νά σοῦ πῶ, θάλθῃς ή θά φύγω ;

Και μερικοὶ φεύγουν, και ονομάζεται τοῦτο αλά γαλιλιά.

Τὸ Χανουμάκι εξεπετάχθη προχθές εἰς τὸν πυκνὸν κόσμον τὸν φαληρικὸν με τήν στίλβουσαν μεταξωτὴν εσθήτα ως νά ἐμεγάλωσεν κατὰ τέσσαρα ἔτη εἰς μίαν μόνην νύκτα, ὑπὸ τὴν μαγικὴν ἐπήρειαν τοῦ ηλεκτρικοῦ Ἠλίου συλληφθέντος στιγμιαίως τοῦ ξεπετάγματος αὐτοῦ, ὅπερ τὴν δεκαεξαέτιδα ἀπεκατέστησε διὰ μιᾶς ὥριμον γυναίκα με ὅλον τὸν πλαστικὸν ὄγκον τρυφηλῆς σαρκὸς στενοχωρουμένης ὑπὸ τὸ ένδυμα και τὴν ζέστην και ὀρμῶσης νά παραδειξῇ εἰς συναγωνισμόν τὴν παλ- λουσαν θεότητά της με τὰ πνέοντα πυκνὸν ἀφρόν καμ πανίτου φαληρικὰ κύματα. Τί δυνάμεις χαλαστικὰς και τοῦ πλέον σιδηροῦ νευρικοῦ συστήματος ἀνέδιδεν ή παι- δική ἐκείνη νεότης, ἐφ' ἧς ἐξεκινώθησαν κάνιστρα μαγικά τῆς ἡδονικωτέρας σαρκὸς και τύποι μαλακῆς γλυπτικῆς, πλασάσης τὴν ζύμην της εἰς μίγματα λευκῶν και ὑπε- ρύθρων ρόδων, εἰς ἃ ἐχύθη ή θερμότερα πνοή Βεσουδίου, ως φίλημα ἐρωτικοῦ ἡφαιστείου, διακλαδωθὲν ἀμέσως μεθ' ὀρμῆς και τώρα μετὰ μανίας ἀναστρεφόμενον ἐκεἰ μέσα, ἀνήσυχον, ἀκοίμητον, ως Ἰουδαῖος περιπλανώμε- νον. Καὶ ἐφ' ὧν αὐτῶν ὁσμή γάλακτος παιδικῆς ἀ- θωότητος, γεννώσης καὶ κλίσεις ἐπαναστατικὰς, καὶ choking εἰκόνας, πρὸ τῶν ὁποίων δύνανται νά πέσουν ὅλα τὰ Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης νά προσκυνήσουν. Τὸ χανου- μάκι ! τὸ χανουμάκι ! Αὐτὸ ἦτο ὅλη ή προχθεσινὴ ἀλε- ξανδρινὴ παράστασις.

Εἰς πεντακισχιλίαις δραχμας ἀκριβῶς με τὰ χίλια φράγκα, προσφορὰν τοῦ Σιδηροδρόμου, ἀνῆλθον αἱ ὑπὲρ τῶν προσφύγων τῆς Ἀλεξανδρείας εἰσπράξεις τῆς προ- χθεσινῆς έν Φαλήρῳ παραστάσεως. Ὑπάρχει και έν μεῖον ἐξ ἑκατὸν εἰσιτηρίων τὰ ὁποῖα θά διέθετεν ὁ κ. Δημαρ- χεύων άν τὰ διέθετε, ἀλλὰ δέν τὰ διέθεσε, κ' ἔμειναν

ἀδιάθετα, και τώρα νοσηλεύονται ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Γούζαρη !

Αὐτὴ ή έννάτη Μούσα τῶν Ὀλυμπίων, ή κ. Μιστρο- βάκη, μπορεῖ νά ονομασθῇ και έννάτη Ψυχή, ως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρωνος αὐτῆς. Ἐξ ἐνὸς τῶν δωματίων του ἀκούεται ψάλλουσα ή ἑλληνική αὐτὴ ψυχή τοῦ Ροῦϊ-Βλάς. Εὐχόμεθα πνεῦμα εἰς τὸν λάρυγγά της, διότι βλακωδεστέρους λάρυγγας ἀπὸ τὰ ὀλυμπιακὰ μαζώματα δέν ἤκουσα ἀκόμα.

Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν φιλάτην του Πύλον ὁ χαϊδεμέ- νος τῶν Πυλίων Νίκος Μισυρλής, τὸν ὁποῖον διὰ προῶρου τοκετοῦ και ἐκ πολλῆς ἀγάπης ἀνέδειξαν βουλευ- τήν των οἱ ἀγαθοὶ Πύλιοι, ἐπιθυμήσαντες νά ἀντιπρο- σωπευθῶσιν ὑπὸ νέου ἀνεπτυγμένου, προοδευτικοῦ και τόσο φιλοτίμου. Θά μείνῃ μόνον 15 ἡμέρας ἐκεῖ και θά ἐπανέλθῃ, διότι και ἐδῶ τὸν θέλομεν και εἶναι καιρὸς πλέον νά τὸν θελήσωμεν μιὰ γιὰ πάντα. Μᾶς ἔννοεῖ και τὸν ἔννοομεν.

Σήμερον ἀπὸ τῆς ἀριστοκρατικῆς ὁδοῦ Σταδίου θά πε- τάξῃ με βαρύτιμον τοαλέταν τοῦ συρμού, τὸ «**Πυλολο- γικὸν Παράρτημα**» τῆς Ἐφημερίδος, τὸ πρὸ μηνὸς ἀγγελθέν. Συνειργάσθησαν εἰς τὴν τοαλέταν του ὅλαι αἱ ἀρρενες μοδίστραι τοῦ καιροῦ, ὅλαι αἱ ἀδυναμίαι τῶν δύο φύλων τῆς πρωτευούσης και θά πωληθῇ ως τὸ ψυ- χαγωγικώτερον ἀναψυκτικόν. Πάρτε το και θά τὰ ξα- ναποῦμε.

Εἶνε τόσο διδακτικὸν τὸ ἀστυνομικὸν Δελτίον ! Μαν- θάνομεν και ὁδοὺς τὰς ὁποίας οὔτε ἐμαντεύομεν ! Δηλαδή ὁδὸς Ἀγίας, ὁδὸς Βραχίας, ὁδὸς Περισιωμένης, κλπ.

Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πατρίδα του Λεωνίδιον τῆς Σπάρ- τῆς ὁ ἀγαπητὸς και ἐκεἰ και ἐδῶ νέος κ. Μιχαὴλ Χαδ- ζηπαναγιώτου, τὸν ὁποῖον προπέμπει τὸ *Μὴ Χάρεσαι* με θερμὴν χειραψίαν.

Ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην ὁ γυναικοφιλὴς ἔμπορος τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κ. Ἰωάννης Μομφεράτος διὰ νά φέρῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ψιλὰ πράγματα, χωρὶς τὰ ὁποῖα στιγμὴν δέν δύναται νά ζήσῃ ὁ θηλυκὸς κόσμος· ἀλλ' ὁ κ. Μομφε- ράτος εἶναι και ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεγά- λου Βασιλείου, σημαιοφόρος τῆς Πρωτοχρονιάς, προμη- θεύων τὰ πλέον καραγκιόζικα ἀγιοθασιλειάτικα, με τὰ ὁποῖα ἀναστατόνει ὅλον τὸν παιδικὸν πλανήτην και ἄλλα πάλιν ποῦ ἐρωτεύονται μαζί των εὐτραφεῖς δεσποινίδες και λέγουν: Ὁ ἀράπης τοῦ Μομφεράτου εἶναι δικός μου· ἄς ἔχῃ κ' ἑκατὸ φράγκα· θά τὸν πάρω· και αἱ μητέρες ὑποχωροῦσιν, εύχαριστούμεναι με τὸν ἀράπην, ἐκ φό- βου μήπως ἐάν δέν πάρουν τὰ παχουλά των θυγάτρια τὸν ἀράπην, μπλέξουν με κανένα λευκόν.

Ἐν Πειραιεῖ πλήν τῶν Καπνοπωλείων τὸ φύλλον μας πωλεῖται και εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν κάτωθεν τοῦ Χρηματιστηρίου **Κουρεῖον Ζαμπέλη**.